

บทคัดย่อ

169885

ชื่อภาคนิพนธ์	:	ทัศนะของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการ
ชื่อผู้เขียน	:	น.ส.กัญญวรรณ ปิ่นเงิน
ชื่อปริญญา	:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาลังคม)
ปีการศึกษา	:	2548

การศึกษาเรื่อง “ทัศนะของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการ” มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทัศนะของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนะของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พระนิสิตชั้นปีที่ 3 และ 4 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 200 รูป ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ สถิติ t-test และ F- test

ผลการศึกษา พบว่า

1. ทัศนะพื้นฐานของพระสงฆ์ต่อการพัฒนาคนพิการ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะพื้นฐานต่อการพัฒนาคนพิการโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่เห็นด้วยระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 บุคคลหรือหน่วยงานที่ควรให้การช่วยเหลือด้านการสงเคราะห์ และบุคคลหรือหน่วยงานที่ควรให้การช่วยเหลือด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ อันดับที่ 2 บุคคลหรือหน่วยงานที่ควรให้การช่วยเหลือด้านการจัดสภาพแวดล้อม อันดับที่ 3 ความจำเป็นของคนพิการในการได้รับความช่วยเหลือ อันดับที่ 4 ความจำเป็นที่ต้องพัฒนาจิตใจคนพิการ อันดับที่ 5 รูปแบบการช่วยเหลือด้านฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการเป็นสิ่งปกติหรือผิดปกติในสังคม และด้านที่เห็นด้วยระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับที่ 1 สาเหตุของความพิการ อันดับที่ 2 รูปแบบการช่วยเหลือด้านการสงเคราะห์ อันดับที่ 3 รูปแบบการช่วยเหลือด้านการจัดสภาพแวดล้อม

2. ทัศนะต่อบทบาทของพระสงฆ์ กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะต่อบทบาทของพระสงฆ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เห็นด้วยระดับมากทุกด้าน ได้แก่

อันดับที่ 1 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม
 อันดับที่ 2 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา
 อันดับที่ 3 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการสงเคราะห์ อันดับที่ 4 บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาจิตใจคนพิการ อันดับที่ 5 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ อันดับที่ 6 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ และอันดับที่ 7 บทบาทพระสงฆ์ในการให้ความช่วยเหลือคนพิการด้านการจัดสภาพแวดล้อม

3.ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการมีเพียงปัจจัยเดียว คือ ประสิทธิภาพการทำงานเกี่ยวกับคนพิการ โดยพระสงฆ์ที่ไม่มีประสิทธิภาพการทำงานมีความเห็นด้วยต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการมากกว่าพระสงฆ์ที่มีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยอื่น ได้แก่ อายุ จำนวนปีที่บวช จำนวนปีที่อุปสมบท ระดับการศึกษาทางธรรม(บาลี) การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับคนพิการ ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนพิการ ความพร้อม การได้รับการสนับสนุน เป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติของพระสงฆ์ต่อบทบาทการพัฒนาคนพิการ

ข้อเสนอแนะ

- 1.หน่วยงานภาครัฐควรมีนโยบายในด้านการส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์ด้านการพัฒนาคนพิการที่เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจนมากขึ้น ทั้งในแง่ของการกำหนดนโยบายและแง่ของการสนับสนุนแก่องค์กรสงฆ์ทั้งด้านการจัดโครงสร้างพื้นฐานอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์
- 2.องค์กรสงฆ์ควรทวายนโยบายความรู้ความเข้าใจพระสงฆ์ทั้งทางหลักธรรมและหลักจิตวิทยาให้มีความพร้อมที่จะออกไปพัฒนาคนพิการ ขณะเดียวกันทางวัดควรจัดสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการในการปฏิบัติธรรมนั่งสมาธิซึ่งเป็นการพัฒนาคนพิการ

ABSTRACT

169885

Title of Research Paper : Buddhist Monks' Opinion on Development Roles for the Disabled
Author : Miss Kanyawan Pinngern
Degree : Master of Arts (Social Development)
Year : 2005

The objectives of this research are to study (1) Buddhist monks' opinions on development roles for the disabled; and (2) the factors that are related to their attitudes towards this role. The subjects of this study were 200 monks who were junior and senior students of Maha Chulalongkorn Rajavidyalaya University. A questionnaire was employed for data collection. Frequency, percentage, mean and standard deviation were used to describe the data and t-test, F-test to test the hypotheses.

The findings were briefly stated as follow :

1. Buddhist monks' opinions on development roles for the disabled are highly agreed to have individual or organization help support and also help improve capacity of the disabled. The second aspect is there should be individual or organization to help provide proper environment. In addition, the necessity to be supported both physically and mentally and the pattern to improve capacity of the disabled regarded as usual or unusual in society are also agreed.

2. Opinions on the role of Buddhist monks are mostly agreed in all respects; namely, Buddhist monks to help the disabled in improving social, and educational capacities; Buddhist monks to contribute support to the disabled physically and mentally; Buddhist monks' roles in providing potential medication, occupation and surroundings for the disabled.

3. It can be hypothesized that the only factor that has an effect on the opinions given is the working experiences with the disabled. The important point is that Buddhist monks who have no experience of this kind agree to the development role in higher levels than the experienced

ones. While the other given factors namely age, years in the holy orders, years of ordination, levels of Dharma education (Pali), knowledge about the disabled, relationship, readiness and support given are factors that are not affected their opinion.

Recommendations :

1. Relevant government organizations should have the concrete and outstanding policy to support the development role of Buddhist monks for the disabled in both implementing the policy and making contribution to the monk organization to provide the infra-structural facilities and supplies.

2. Buddhist monk organizations should educate monks not only about Dharma but also psychology. This will make them well-prepared to support the disabled. Moreover, there should be places provided at the temples or the monasteries for the disabled to practice meditation, which is another way to help encourage the disabled.